

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา

เอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช

Digital Leadership and Academic Management of Administrators in Private Vocational Colleges in Nakhon Si Thammarat Province

ภาณิสรา นาคปาน, ธณัฐชา รัตนพันธ์, สุภาพ เต็มรัตน์ และ ปราโมทย์ พรหมนิล

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, นครศรีธรรมราช, ประเทศไทย

Phanisa Nakpan, Thanatcha Rattanaphant, Supap Temrat and Pramote Promnil
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

✉: phanisanakpan10@gmail.com
(Corresponding Email)

Received: 21 February 2025; Revised: 02 March 2025; Accepted 09 March 2025
© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูและบุคลากร 196 คน ใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่จำเป็นที่สุดคือ การมีวิสัยทัศน์ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ การพัฒนามืออาชีพ และการเป็นพลเมืองดิจิทัล 2) ภาวะผู้นำดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โดยด้านที่สำคัญที่สุดคือ งานสื่อการเรียนการสอน อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี งานวิทยบริการ หลักสูตร และงานวัดผล 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการบริหารงานวิชาการ 4) ภาวะผู้นำดิจิทัลสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการได้ และ 5) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลควรเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การเป็นพลเมืองดิจิทัลที่มีจริยธรรม การพัฒนาทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพผ่านการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลสำหรับผู้บริหารและบุคลากร เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล, การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research article aims to study digital-era leadership and academic management of administrators in private vocational colleges in Nakhon Si Thammarat Province. The sample group consisted of 196 teachers and staff. Questionnaires and interviews were used as research tools, and data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation

coefficient, multiple regression analysis, and content analysis. The findings revealed that: 1) The overall level of digital-era leadership among administrators was high, with the most critical aspects being vision, digital technology skills, fostering a digital learning culture, professional development, and digital citizenship. 2) Digital leadership significantly impacts academic management, with the most important areas being instructional media, dual vocational education, library services, curriculum, and assessment. 3) Digital leadership has a moderate positive correlation with academic management. 4) Digital leadership can predict the effectiveness of academic management. 5) Guidelines for developing digital-era leadership should focus on creating a clear vision, fostering a digital learning culture, promoting ethical digital citizenship, enhancing digital technology skills, and supporting professional development through digital skills training for administrators and staff to ensure effective and sustainable use of technology.

Keyword: Digital leadership, academic administration, administrators

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงในบริบทโลก และภูมิภาคทั้งในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สภาพภูมิอากาศการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจและการค้าระดับภูมิภาคและระดับโลก รูปแบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร สังคม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ปัจจัยเหล่านี้ล้วนนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงค่านิยม วิถีชีวิต รูปแบบเศรษฐกิจและปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย การศึกษาจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้กับคนทุกช่วงวัยให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ให้ความสำคัญต่อการศึกษา ระบุว่าจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 โดยให้ความสำคัญต่อการศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม สร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในสถานการณ์การก้าวกระโดดของเทคโนโลยีที่นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ให้กลายเป็นมนุษย์ดิจิทัล (Digital Humanities) เน้นการทํากิจกรรมหลักสำคัญ 4 ประการ คือ สืบค้นด้วยดิจิทัล (Digital Inquiry) การเรียนรู้ด้วยดิจิทัล (Digital Learning) การเรียนรู้ใหม่ (New Media Study) และการใช้สื่อใหม่ (New Media Practice) ซึ่งได้มีการรวมตัวทำให้เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้หรือสังคมดิจิทัลอันเป็นยุคที่อินเทอร์เน็ตอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง (Internet of Things) เนื่องจากการพัฒนาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีโปรแกรมและการใช้ร่วมกับเครื่องคอมพิวเตอร์และสามารถเคลื่อนที่ไปพร้อมกับคนได้ตลอดเวลาและสามารถประมวลข้อมูลและแสดงผลข้อมูลได้อย่างรวดเร็วส่งผลให้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด โดยในปัจจุบันร้อยละ 50 ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในประเทศแถบเอเชียผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะต้องบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล เพื่อให้เกิดความสมดุลในการบริหารจัดการศึกษาบรรลุผลสำเร็จความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับผู้บริหารส่วนหนึ่ง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาใน

ศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก (โยธิน นิลคช, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระ รุญเจริญ (2553) กล่าวว่า “ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม ตลอดทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี จึงจะนำไปสู่การจัดและการบริหารสถานศึกษาที่ดี มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ” นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบในการวางแผนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นการบริการจัดการงานต่าง ๆ ในหน่วยงานการตัดสินใจ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นกลไกสำคัญหนึ่งที่จะประสานและขับเคลื่อนระบบการพัฒนองค์กรให้ก้าวหน้าด้วยการนำพาบุคลากรให้ร่วมมือกันปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มศักยภาพและทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดต่อผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีคุณภาพไม่เป็นผู้นำที่ดี ก็จะไม่สามารถพัฒนาระบบการให้เจริญก้าวหน้า การจัดการศึกษาก็ไม่ประสบผลสำเร็จได้ เช่นเดียวกัน (ทรงสวัสดิ์ แสงมณี, 2552)

นโยบายด้านการศึกษาของ นางสาวตรีนุช เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีจุดเน้นและแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายด้านการศึกษา ที่ได้เน้นการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลงของโลกใน ศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ บริบทสังคมไทย มีการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพคณะครูและอาจารย์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา ให้มีสมรรถนะทางภาษาและดิจิทัล เพื่อให้คณะครูและอาจารย์ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ทั้งด้านการเรียนรู้ด้วยภาษาและดิจิทัล สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนและการใช้สื่อทันสมัย และมีความรับผิดชอบต่อผลทางการศึกษาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน และการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลผ่านการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติ (NDLP) และการส่งเสริมการฝึกทักษะดิจิทัลในชีวิตประจำวัน เพื่อให้มีหน่วยงานรับผิดชอบพัฒนาการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลแห่งชาติที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางผ่านระบบออนไลน์ และการนำระบบฐานข้อมูลกลางทางการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษา (กลุ่มแผนงาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

การศึกษาในยุคดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่ดีจากระบบการศึกษา ประสิทธิภาพของการบริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านงานวิชาการ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องพัฒนาตนให้เป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มีคุณลักษณะ มีทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนให้มีทักษะจำเป็นสำหรับผู้บริหารในยุคดิจิทัล เช่น ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี (Technology Leadership) ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovation Leadership) และพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เป็นสมรรถนะในการบริหาร

สถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 12 สถานศึกษา มีผู้บริหารสถานศึกษา 12 คน มีครูผู้สอนและบุคลากร จำนวน 401 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนและบุคลากร ได้มาจากกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 196 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิดหลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ ยุคดิจิทัลและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือ
2. ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
3. ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
4. ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิจัยตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ และขอบเขตของงานวิจัย และดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเพื่อวิจัยฉบับร่าง
5. ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ
6. ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out)

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยพิจารณาค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

9. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์มีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์หาดัชนีความต้องการจำเป็น

2. ศึกษา วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ ที่ได้จากการวิเคราะห์หาดัชนีความต้องการจำเป็น

3. สร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

4. ปรับปรุงและแก้ไขประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริง

5. นำประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ที่ถูกต้องแล้วจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ประกอบการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ทางราชการ จากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อติดต่อกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมแนบแบบสอบถาม ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ถึงกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการนำเครื่องมือในการวิจัยทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องในการตอบและวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับและทำการลงรหัส เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและวิจัย

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแนวทางภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. ผลการวิจัย

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

2. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย งานสื่อการเรียนการสอนงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี งานวิทยบริการและห้องสมุด งานหลักสูตรการเรียนการสอน และงานวัดผลและประเมินผล

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา การมีวิสัยทัศน์ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ และการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ครูสังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามลำดับ สามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .382$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาเอกชนภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ร้อยละ 49

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ควรมุ่งเน้นในด้าน 1) ด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหาร ควรมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและสามารถมองเห็นภาพความเป็นไปได้ของการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ และสังเคราะห์บริบทของสถานศึกษาอย่างรอบคอบ 2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้อง ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอเป็นปกติ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบ โลกดิจิทัล ในองค์กร โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างทั่วถึง 3) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและพัฒนา โดยไม่ละเมิดจริยธรรม หรือทุจริต และนำแนวทางจริยธรรมดิจิทัลมาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารงานวิชาการ การใช้เทคโนโลยีไม่เพียงเพื่อประโยชน์ส่วนตัว 4) ด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาทักษะในการใช้เครื่องมือ ดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงานวิชาการ เช่น การใช้ Learning Management System (LMS) เพื่อ จัดการหลักสูตรและติดตามผลการเรียนรู้ และ 5) ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ การใช้เครื่องมือดิจิทัลในการ ส่งเสริมการเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พร้อมให้ ความสำคัญกับการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลทั้งสำหรับตนเองและบุคลากรในองค์กร เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยี ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการพัฒนาทักษะ

5. อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนำผลจากการศึกษามาอภิปรายผล ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้าง วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การเป็นพลเมืองใน ยุคดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เนื่องจากผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและทักษะในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลให้เหมาะสมในยุคปัจจุบัน ในขณะที่การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเนื่องจากความสำคัญ ของการเรียนรู้ในด้านนี้อาจยังไม่โดดเด่นเท่ากับด้านอื่นๆ ในการบริหารงานภาวะผู้นำยุคดิจิทัลคือ ความสามารถของผู้บริหารในการปรับตัว และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาองค์กรและยกระดับคุณภาพของบุคลากร และผู้เรียนให้เหมาะสมกับการ เปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา เขยกลิ่น (2566) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าระดับของตัวแปรโดย เฉลี่ยตั้งแต่ระดับมากถึงมากที่สุดโดยมีตัวแปรที่มีค่ามัธยฐานมากที่สุด 3 อันดับแรก จำนวน 4 ตัวแปร คือ ตัวแปรที่ 18 ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวแปรที่ 17 เห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารภายในองค์กร ตัวแปรที่ 15 ยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและใช้เป็นเครื่องมือในการทำงานของ และตัวแปรที่ 24 ส่งเสริมครูและนักเรียนให้คำนึงถึงหลัก จริยธรรมในการใช้สื่อและเทคโนโลยีมีค่าเท่ากัน แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน อยู่ ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับสิรินาถ คงแก้ว (2566) ได้ทำวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับ

คุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ การมีส่วนร่วมการเรียนรู้และผลลัพธ์ของผู้เรียน การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ พื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่เป็นนวัตกรรมใหม่ การเรียนรู้และการเติบโตอย่างมีอาชีพ การสร้างโอกาส การสร้างภาพลักษณ์ ตามลำดับ และสอดคล้องกับมูฮำหมัดรุสสัน ลือบะกะลูติง (2565) ได้ทำวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมา คือ ความรู้ดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลส่วนการสื่อสารดิจิทัล เป็นลำดับที่ต่ำที่สุด

2. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ งานสื่อ การเรียนการสอน งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี งานวิทยบริการและห้องสมุด งานหลักสูตรการเรียนการสอน และงานวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการเน้นไปที่การพัฒนางานสื่อการเรียนการสอนและการพัฒนาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นลำดับแรก โดยมีการให้ความสำคัญต่อการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ และการบริการข้อมูลผ่านห้องสมุดและวิทยบริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของลักษณ์ประภา สุวรรณสมบัติ (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 5) ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับสอดคล้องกับอรอัยริน เลิศจิรัชยวงศา และคณะ (2564) ได้ทำวิจัย เรื่อง ทักษะการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่าภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับโนทัย ประสาน (2564) ได้ทำวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า บทบาทของผู้บริหารเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีกระบวนการดำเนินงานในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดสรรให้ครูผลิตและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย พัฒนาเครื่องมือให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของชุมชน ความต้องการของผู้เรียนและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพสูงสุดเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา

3. การศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ภาวะผู้นำที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมี

ประสิทธิภาพส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การวัดผล การสื่อสาร และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในระดับที่มีผลดีและเห็นได้ชัดเจน ($r = .382 - .617$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงที่สุด คือ การพัฒนาระดับมืออาชีพกับงานวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .617$) รองลงมา คือ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลกับงานหลักสูตรการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .591$) ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล กับงานวิทยบริการและห้องสมุด มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .382$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติทัศน์ วงศ์ศรีตา (2567) ได้ทำวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร โดยรวมกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนโดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำดิจิทัล จะมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีเข้าสู่การบริหารจัดการโรงเรียนสามารถส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและการบริหารงานวิชาการที่ดีขึ้นและการที่ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับบุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ในห้องเรียนได้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนและการเรียนรู้ และในการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนผู้บริหารที่สามารถเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมกับระดับการสื่อสารจะทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดเป็นความเข้าใจที่ตรงกันของทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนในการพัฒนาโรงเรียน สอดคล้องกับ นภสรณ์ สุขเสนา (2564) ได้ทำวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับเอกรัตน์ เชื้อวงศ์ (2564) ได้ทำวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อองค์การนวัตกรรมของโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่าภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อองค์การนวัตกรรมของโรงเรียน ได้แก่ การเป็นพลเมืองดิจิทัล ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล และวิสัยทัศน์ดิจิทัลโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .829

4. การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาระดับมืออาชีพ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และด้านทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการพัฒนาภาวะผู้นำในแต่ละด้านนี้ช่วยเสริมสร้างการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำยุคดิจิทัล คือ ความสามารถของผู้บริหารในการปรับตัวและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาองค์กรและยกระดับคุณภาพของบุคลากรและผู้เรียนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย สอดคล้องกับแก้วมณี ปัทมะ (2564) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการคำนึงถึงความ

เป็นปัจเจกบุคคล ด้านการมีความยืดหยุ่น ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ และด้านการมีจินตนาการ ทั้ง 4 ด้าน มีแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งสิ้น 17 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับบุญชลี จงเจริญ (2562) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย วิธีการพัฒนา เช่น ใช้วิธีการทางนวัตกรรมและการออกแบบโปรแกรมโดยเน้นการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงที่กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มีการกำหนดสัดส่วนการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบของ Active learning และ Passive learning ให้เหมาะสมการพัฒนาบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อม โดยจัดให้ผู้บริหารมีพื้นที่ส่วนตัวโดยให้ผู้บริหารมีอิสระทางความคิดในบางประเด็นที่เหมาะสมกับสภาพการบริหารและบริบทของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ การพัฒนาตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ การเรียนรู้แบบผสมผสานเน้นการติดตามประเมินผลการพัฒนา และมีเทคนิคใหม่ๆ ที่จะสามารถส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับวสันต์ชัย กากแก้ว (2564) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์ มีดังนี้ คือ 1) ด้านการมีความยืดหยุ่น 2) ด้านการมีจินตนาการมีวิธีการพัฒนา 5 วิธี ได้แก่ 1) การประชุม อบรมและสัมมนา 2) การสร้างเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือชุมชนแห่งการเรียนรู้ 3) การเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่ม 4) การเรียนรู้ผ่านโครงการหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย และ 5) การศึกษาดูงาน และผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์อยู่ในระดับมากที่สุด

6. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อค้นพบจากงานวิจัยที่สำคัญ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลการมีวิสัยทัศน์ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ควรมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจหมายถึงการที่เป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อาจบ่งชี้ว่าผู้บริหารบางท่านยังขาดความเข้าใจในบทบาทของพลเมืองดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สิ่งนี้อาจทำให้การพัฒนาและการยกระดับการศึกษาไม่สามารถตอบสนอง

ต่อความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม

2. จากผลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ดังนั้น พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล การพัฒนาระดับมืออาชีพ และ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ตามลำดับ สามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ควรพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลในบริบทของสถานศึกษาระดับอื่น เช่น โรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือมหาวิทยาลัย เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์และแนวทางการบริหารในแต่ละระดับ

2.2. ควรศึกษาการพัฒนาเครื่องมือประเมินภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีความเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เช่น แบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์เชิงลึกที่เน้นด้านเทคโนโลยี เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติทัศน์ วงศ์ศรีตา. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโดยรวมกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 12(48), กรกฎาคม-กันยายน 2567.
- กฤติเดช สิงห์ตฤ. (2565). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กฤษณพงษ์ ศรีทรัพย์. (2565). คุณลักษณะผู้บริหารมืออาชีพที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ขวัญพิชชา มีแก้ว. (2562). การบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี [สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ขวัญฤทัย ภูสาระ. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ขุนทอง สุขทวี. (2562). มนุษย์สัมพันธ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- คมสันต์ วงษ์ชาล. (2561). *คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18* [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภัสรัญช์ สุขเสนา. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรวิภา เขยกลั่น. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูฮัมหมัดรุสลัน ลือบาเกลูติง. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่* [สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ. (2565). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สิรินาถ คงแก้ว. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรอัยริน เลิศจิรัชวงศา, ลินดา นาคโปย, และกัญญกร เอี่ยมพญา. (2564). *ทักษะการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 22(1), 270-271.*
- เอกรัตน์ เชื้อวังคำ. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อองค์การนวัตกรรมการเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4* [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Alexander, G. P. (1990). *Asian Indians in the San Fernando Valley: A study of intergenerational culture change* (Publication No. 9023456) [Doctoral dissertation, University of California, Los Angeles]. *Dissertation Abstracts International*, 51(4), 1360.
- Block, P. S. (1993). *Choosing service over self-interest*. Berrett-Koehler.
- Chaves, W. V. (2002). *An empirical analysis of the effect of work-related values and value congruence on job satisfaction* [Doctoral dissertation, The Pennsylvania State University].
- Chow, C. W., Harrison, G. L., McKinnon, J. L., & Wu, A. (2002). The organizational culture of public accounting firms: Evidence from Taiwanese local and US affiliated firms. *Journal of International Business Studies*, 31(3), 489-505. <https://doi.org/10.1057/palgrave.jibs.8490916>

- Cooke, R. A., & Lafferty, J. C. (1987). *The reliability of the Organizational Culture Inventory*. Human Synergistics.
- Cooke, R. A., & Lafferty, J. C. (1989). *Level V: Organizational Culture Inventory*. Human Synergistics.
- Handy, C. B. (1985). *Understanding organizations*. Penguin Books.
- Hampden-Turner, C. (1992). *Creating corporate culture: From discord to harmony*. Addison-Wesley.
- Harrison, R. (1972). Understanding your organization's character. *Harvard Business Review*, 50(3), 119-128.
- Kolb, D. A., Rubin, I. M., & Osland, J. S. (1991). *Organizational behavior: An experiential approach* (5th ed.). Prentice-Hall.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. The Science Press.
- Nill, A., & Schibrowsky, J. A. (2005). The impact of corporate culture, the reward system, and perceived moral intensity on marketing students' ethical decision making. *Journal of Marketing Education*, 27(1), 68-80. <https://doi.org/10.1177/0273475304273459>
- Owen, R. (2001). *Organizational behavior in education* (7th ed.). Allyn and Bacon.
- Patterson, J. L., Purkey, S. C., & Parker, J. V. (1986). *Productive school systems for a nonrational world*. Association for Supervision and Curriculum Development.
- Pettigrew, A. M. (1979). On studying organizational cultures. *Administrative Science Quarterly*, 24(4), 570-581. <https://doi.org/10.2307/2392363>
- Schein, E. H. (2010). *Organizational culture and leadership* (4th ed.). Jossey-Bass.
- Shils, E. A. (1961). *Culture and periphery: The logic of personal knowledge*. Routledge and Kegan Paul.
- Steinhoff, C. R., & Owen, R. G. (1989). The organizational culture assessment inventory: A metaphorical analysis in educational settings. *Journal of Educational Administration*, 27(3), 17-23. <https://doi.org/10.1108/09578238910131746>
- Wikins, L. A., & Patterson, J. L. (1985). You can't get there from here: What will make culture projects fail. In *Gaining control of the corporate culture* (pp. 262-291). Jossey-Bass.